

Kəsmə şikəstə qanad

Əsəd nikfal "Fəryad"

1

2009

¹Tayp və latına köçürən: Mihən kərimi

Bu kitab yaşayışımın üç sevgi nöqtəsinə təqdim olunur: Bir ömür şərəflə yaşayan atam Şəkur Nikfal, Sədaqəti evimizi işıqlandıran anam Mərziyə Həsənxanı, Və məhəbbəti bu kitabı sona çatdıran həyat yoldaşım Nəsrin Əlizadə.

MÜNDƏRİCAT

0.1	Yara yara	5
0.2	Fərəhli baxış	6
0.3	Ata- qardaş	7
0.4	Qızıl qəfəs	8
0.5	Bəlalı bəxt	10
0.6	Qəm hicləsi	11
0.7	Aysız	12
0.8	Day məni minnətləmə	13
0.9	Yüngül- ağır	14
0.10	Özüm kimiyəm	15
0.11	Yeddi göy qeyrət	16
0.12	Qaragün	17
0.13	Can- can	18
0.14	Xəbər al	19
0.15	Ala qarğa	20
0.16	Göz var işıq yox	21
0.17	Gizlin ax vay	22
0.18	Ağzımı açma	23
0.19	Hörümçək toru	24
0.20	Bilməm nə deyim	25
0.21	Qoca subay söz	26
0.22	Dan ulduzum	27
0.23	Kim kimədi	28
0.24	Kəsmə şikəstə namaz	29
0.25	Çərşənbə payı	30
0.26	Mən də sən də	31
0.27	Yam yaşıl	32
0.28	Neçəyə	33
0.29	Bir küzə oxay	34
0.30	Dolan sənsizliyi	35
0.31	Nə düşməndi bu dost	36

0.32	Məni söndürmə	37
0.33	Nağıl	38
0.34	Qan pərdəsi	39
0.35	Bəs kim biləcək	40
0.36	Bayram payı	41
0.37	Çox az	42
0.38	Qənim	43
0.39	Durum gedim	44
0.40	Təkcə siqar	45
0.41	Parça- parça arzı	46
0.42	Nə deyim	47
0.43	Hər ikisi	48
0.44	Bəxtim	49
0.45	Arxasız	50
0.46	Cəhənnəm tökülür	51
0.47	Mən öləndən sonra	52
0.48	Yara şairi	53
0.49	Sənsiz	54
0.50	Kəs ha kəs	55
0.51	Bir ağız hava	56
0.52	Şirin dərd	57
0.53	Nə tez yubandın sən	58
0.54	Susuz söz	59
0.55	Xəbərsiz	60
0.56	Uca boy kəfən	62

0.1 Yara yara

Bir gün axır könül quşum qol- qanadı yara yara
Qanadlanır yara tərəf hicran qəlbin yara yara

Eşq aləmi çox gözəldir, çox da gözəl qaydası var
Aşiq keçir öz canından, vurmur ancaq yara, yara

Araz gəlir dəyir daşa, belə deyir daşa daşa
Vurubdu könlümə mənim Xançobanla- Sara, yara

Əgər gülü saraltdılar xara denən çox tələsmə
Məyər gülə yara vuran, vurmayacaq xara yara,

Ürəklərə baxsan əyər hər birində min yara var
Qoca səyyaddı bu dünya bilir vura hara yara

Zaman tutdu kamanını oxun atdı mənə sarı
Könlüm oldu iki para, para niskil para yara

Ox yarası gedər axır, getməz ancaq dil yarası
Yara əyər dildən olsa necə gələr kara, yara?

Gecə gəldi gün qaraldı belə dedim öz- özümə;
Necə fələk razı olur ağa vura qara yara?

Deylər yoxa ziyan gəlməz kaş var olum ziyan gəlsin
Yox ki, yoxdu (Fəryad) denən dəysə dəyər varə yara.

Ərdəbil 66/6/16 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.2 Fərəhli baxış

Bu qəzəlin başlanışı əziz qardaşım Allahverdi nikfal "Milad"dandır
O qədər qəm qalayıbdır zəmanə könlümdə
Çəkir tənuri cəhənnəm zəbanə könlümdə

Bu könlüm oxşasa gər qanlı səngərə nə əcəb
Edəndə tiri bəlaya kəmanə könlümdə

Qələm əlimdə kağız sinəsində od qalayır
Yanıqlı kəlmə gələndə bəyanə könlümdə

Quşun çəməndə qana batmağın inanmazdım
Boyanmasaydı əyər arzı qanə könlümdə

Əyər ki quş kimi hər damə uymadım ancaq,
Salıbdı yer yaralar danə- danə könlümdə

Fərəhli bir baxışa yer tapanmıram neylim?!
Qəm adlı bayquş edib aşıyanə könlümdə

Zəhərli dil yarasından hüşəndim, ağlamadım
Çox idi yoxsa gözümcün bəhanə könlümdə

Vəfadan ayrı gəzən kimsədən vəfa umdum
Vuranda bəzri məhəbbət cəvanə könlümdə

Alovludursa içim dağ kimi yaşıldı başım
Sızıltılar oxuyurlar tərənə könlümdə

Bu gözlərimdən əyər süzsə min, sükutlu baxış
Yaşıllanar yenə (Fəryad)ə lanə könlümdə.

Tehran 74/5/21 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.3 Ata- qardaş

Savalan bağı tək od ilə dolsam
Baharın döşündə gül kimi solsam
Namərdlər qarşında köməksiz olsam
Qardaş çağıraram, ata səslərəm.

Onlar bir tərəfdə mən bir tərəfdə
Quş bir tərəfdədir dən bir tərəfdə
Yolumu bağlasa çən bir tərəfdə
Qardaş çağıraram, ata səslərəm.

Ayrılıq can tapıb rəngə gələndə
Qüssələr mənimlə cəngə gələndə
Qürbətdə nəfəsim təngə gələndə
Qardaş çağıraram, ata səslərəm.

Ata bir nemətdir böyükdür adı
Qardaşdır qardaşın qolu- qanadı
Bir az acılaşsa ağzımın dadı
Qardaş çağıraram, ata səslərəm.

Düşəndə dumana batanda çənə
Qalanda qəfəsdə baxanda dənə
Daldan namərd oxu dəyəndə mənə
Qardaş çağıraram, ata səslərəm.

Baş alçaqlananda ayaq güləndə
Dərya quruyanda bulaq güləndə
Ürək ağlayanda dodaq güləndə
Qardaş çağıraram, ata səslərəm.

Ərdəbil 78/4/24 Əsəd nikfəl "Fəryad"

0.4 Qızıl qəfəs

Könül qan ağla ki, meyxanələr çıxıb yaddan
Öpüşlü, sevməli peymanələr çıxıb yaddan

Sınıq ürəklərə yol göstərər qızıl sözlər
Neçün bu gəncli viranələr çıxıb yaddan

Tikanlar üz- gözüni yel tumarlayır çöldə
Hənalı saçlar üçün şanələr çıxıb yaddan

Quşun da quşluğunu simu zər alıb əldən
Qızıl qəfəs düzəlib lanələr çıxıb yaddan

Xəcalətindən ərir olsa qeyrəti şəmin
Eşitsə baxçada pərvanələr çıxıb yaddan

Haçandı həlqələyən yoxdu eşq zəncirin
Bu çöldə olamaya divanələr çıxıb yaddan,

Çəməndə danələri danə- danə yel aparır
Qəfəsdə quşlar üçün danələr çıxıb yaddan

O gün ki (Fəryad)ımı bağladı qıfıllı sükut,
Tikan dil açdı ki, reyhanələr çıxıb yaddan.

Gəlin verək əl- ələ eşqi düşməsin gözdən
Deyər tanışları biganələr çıxıb yaddan.

Tehran 76/10/20 Əsəd nikfəl "Fəryad"

0.5 Alovlu qanad

Qaralsa göyçək üzündə sarı tel ahimdən
Şəlalə saçlarını gizlədər zil ahimdən

Yel əssə şölələnər şaxələr ağaclarda
Ki bir alovlu qanad borc alıb yel ahimdən

Mən olduğum yerə bir kimsə üz dolandırır
Gəlibdi təngə müsibət çəkən el, ahimdən

Sərinlik ummasın ellər sərin bulaqlardan
Bulaq nədir, olub od parçası sel, ahimdən

Fələq mənimlə nəfəslənsə göy də körpü vurar
Şəfəq bağında bitər odlu bir gül ahimdən

Dəyəndə zəxmə tara od tutardı üç mahur
Sızıltı öyrənə bilsəydi bir tel ahimdən

Alovlu ahımı yellər aparsa səhraya
Alovlu dağ kimi (Fəryad) edər çöl ahimdən.

Tehran 77/1/28 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.6 Bəlalı bəxt

Nə halda gördü məni çıxdı daş daşlıqdan
Baş üstə çıxdı ayaq, oldu baş başlıqdan

Məramı əyri olandan sədaqət umma könül
Nə düzlük öyrənəcək əyri qaş, qaşlıqdan?

Daşın başında unutmaz özün həmasəli moc
Əyər bezikməsə bir damcı yaş yaşlıqdan

Eləy ki gördü mən, məndə qalsam ölməliyəm
Hüşəndi bir üzük üstündə qaş qaşlıqdan

Bəlalı bəxtə dedim məndən əl çək insafsız
Dedi nəcür çəkər əl çöldə daş daşlıqdan

Qazan üzün qara olsun o qədər dözdün oda
Heç oldu ayrı axır çıxdı aş aşlıqdan.

Tehran 77/8/5 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.7 Qəm hicləsi

Güllər dil açar vay- şüvənə, yellər əsəndə
Könlüm çobalar sinədə nilufər əsəndə

Qəm hicləsi göydə qurular ox pər açanda
Pərvaz batar matəmə qanlı pər əsəndə

Ey kaş bu ehsasım hərarətli qalaydı
Ağuşə alaydım çiçəyi yellər əsəndə

Ey kaş sədəf dərdə dözə qövhərə xatir
Röyası şərabin dağılar sağər əsəndə

Ey kaş qələm titrəməyə susmaya barmaq
Ehsas, dumanlıqda yaşar bəvər əsəndə

Ey kaş səsim əsməyə (Fəryad)ə gələndə
Zülfün əli əldən üzülər məcər əsəndə.

Tehran 77/8/20 Əsəd nikfəl "Fəryad"

0.8 Aysız

Atifə sultanıyam ancaq saraysızlardanam
İtmişəm saysız yananlar içrə saysızlardanam

Odlu qəmlər doldurubdur sinəmə çıxmır səsim
Bir susan vulqan kimi çoxdandı haysızlardanam

Od tutub yansam işıqlandırırəm aysız dağları
Kim bilən bilsin günəşsizlərdən, aysızlardanam

Gözlərimdən parça- parça od yağır damanimə
İldırım vurmuş çöləm, çöllərdə çaysızlardanam

Şuru naləm yandırır dindirsələr saz tək məni
Dadlı bir səs olsa da məndə nanaysızlardanam

Məndə eşq öldü, ürək əyləşdi səssiz ağladı
Oxşayan yoxdur məni ey vay ki vaysızlardanam

Yarə naz etməkdə tay yoxdur mənə səbr etmədə
Mən də öz nöbəmdə bu dünyadə taysızlardanam

İldırım tək (Fəryad)a gəlsəm buluddan söz yağar
Əhli dil yoxdur onunçün dad- haraysızlardanam.

Tehran 78/11/24 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.9 Day məni minnətləmə

Evcikimi daşladın day məni minnətləmə
Eşqi daşa tuşladın day məni minnətləmə

Mən ağacın boynuna at kimi mindim çapam
Tez atımı daşladın day məni minnətləmə

Yaz kimi biz yam yaşıl bir oyuna başladığ
Sən niyə tez qışladın day məni minnətləmə

Qarnına çəkdin sabın verdilə bal bəlləsin
Yoldaşı ac boşladın day məni minnətləmə

Harda hava çaldılar bizləri oynatmağa,
Orda ninaşnaşladın day məni minnətləmə

Bizdə gəlib oynadın nöbə yetişəcək sizə,
Ağlamağa başladın day məni minnətləmə

Oynamaq olmaz belə çıx bizim evdən çölə
Sən ki dığal xoşladın day məni minnətləmə

Lal dilə gül bağladın, amma məni görcəyin,
(Fəryad)ı alqışladın day məni minnətləmə.

Ərdəbil Əsəd nikfal "Fəryad"

0.10 Yüngül- ağır

Sonsuz zəmanə bir qarı tək hey sağır bizi
Bilməm tanıtıdır ona kim çağır bizi?

Qəm çəkmişik o qədri ki qəm bizdə canlanır
Gözlər bulud kimin danışanda çağır bizi

Bundan belə gəlinləri boğmaqda sus araz
Xanlar yüyürsə üstünə hay sal, çağır bizi

Uçmaqda yüngül ol uca dağ tək ağır yaşa
Bilsin kimik yel eyləsə yüngül, ağır bizi

Koroğludur bizim ata, Babək nişanlıyıq
Yaddan çıxılsalar çağırarlar sağır bizi.

Ərdəbil 81/8/14 Əsəd nikfəl "Fəryad"

0.11 Özüm kimiyəm

Hər bir söz deyiləm yazasan məni
Kəsə yol deyiləm azasan məni
Ya bir qəbir kimi qazasan məni
Hər nəyəm özüməm özüm kimiyəm
Hər nəyəm özüməm özüm kimiyəm.

Qorğa tək sac içrə oynamaram mən
Hər aşda qarışıb qaynamaram mən
Necə ki yazıram o cür varam mən
Şerimdə yaşaram sözüm kimiyəm
Hər nəyəm özüməm özüm kimiyəm.

Özümdən çıxmaram boş təbil kimi
Ayaq yalamaram yağlı dil kimi
Süpürgələnməyəm zir zibil kimi
Külə dönməmişəm közüm kimiyəm
Hər nəyəm özüməm özüm kimiyəm.

Yaşıl yaşamasam yazdan demərəm
Sızıltı bilməsəm sazdan demərəm
Dözümüm olmasa nazdan demərəm
Dözmüşəm dözüürəm dözüüm kimiyəm
Hər nəyəm özüməm özüm kimiyəm.

Sazım qırılıbsa sözüm danışır
(Fəryad)ım yanıbsa közüm danışır
Dodağım susubsa gözüm danışır
Gözümdən sor məni gözüm kimiyəm
Hər nəyəm özüməm özüm kimiyəm.

Ərdəbil 82/1/5 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.12 Yeddi göy qeyrət

Duyğular nəşi gedir qəbrə güman çiyində
Neçə Zəhhak ilan vardı zaman çiyində

Qopba- qopba düzlən düzlüyü görsəydi fələk
Min palaz ulduz oturmazdı yalan çiyində

Qanı yoxlar qəfəsində nə susubsan qanad aç
Yeddi göy qeyrətə bax üç ləkə qan çiyində

Qat ba qat yağ oturubdur aşın üstündə baxın
Inanın ki yaşayır yağlı yavan çiyində

Qaç ha qaç düşdü qara yel yüngürəndə qapıya
Sarı tel qız kimi gün qaldı duman çiyində

Ovçu qoycaq dizini torpağa ceyranlıqda
Ox əlində özün öldürdü kaman çiyində

Bu qaranlıqda yerin hər gecə bir çiyi batır
Günəşi saxlaya bilmir bu batan çiyində

Çox cavan qəbrə qoyubdur qoca dünya əzizim
Qoca torpağa gedər gərçi cavan çiyində

Odlu (Fəryad)ə dönüb sonsuz ürəklərdə yaşa
Deməmiş getdi filankəs də filan çiyində

Ərdəbil 82/2/15 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.13 Qaragün

Sübh açıldı yenə gəldi qara gün
Hayana getməliyəm mən qaragün?

Ürəyimdir ki bürünmüş kəfənə
Sanma dağlarda batıbdır qara gün

Mavı göy də sarı tel bir qız tək
Saçlarından asılıbdır dara gün

Çaylar aynandı ağaclar darağın
Yaylığı aç saçını bir dara gün

Gərçi yarım mənə gün ağlamadı
Bir ömür ağlamışam mən yara gün

Göy qucağında sızıldar yarası
Anasından da görübdür yara gün

Bir yeri yoxdu qalıbdı arada
Hara getsin, hara getsin hara gün?!

Yalvarır sən geri dur mən də çıxım
Nə rəvadır ki, aya yalvara gün

Ürəyi yanmış o da mən kimidir
Öz əlindən də gəlib zinhara gün

Araza tüşdü Muğan tutdu alov
Xançoban söylədi olmuş Sara gün

Nə gözü dardı bu dünya ki qoyub
Yeddi göy süfrəsinə bir para gün

Şahi şətrənci fələkdir (Fəryad)
Mat olub küfrilə iman ara gün.

Ərdəbil 82/5/12 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.14 Can- can

Yandın ürəyim kimsə sənə yanmadı can can
Şam tək əridin sübhün işıqlanmadı can can

Hər kimsədən əl tutdun ayaqdan səni saldı
Yansın o ürəklər ki sənə yanmadı can can

Can- can ürəyim hər gülə güldün tikan oldu
Yaz da yazıya döndü yaşıllanmadı can can

Hər qəmli baxışda bulaq oldun gözüm ancaq,
Bir göz də sənə dünyada islanmadı can can

Sən daşlara da can dedin əfsus ürəklər
Döndü daşa daş qandı olar qanmadı can can

Sevdanı dananlar səni dandı günə çıxdı
Soldu o sevənlər ki səni danmadı can can

Səyyad quran torlara ovlandı o ceyran
Düz eşqinə könlüm nədən ovlanmadı can can

Üzlüklərə aldandı o qədr aynalı könlüm
(Fəryad)ə gələn düzlüyü düz sanmadı can can.

Ərdəbil 82/5/20 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.15 Xəbər al

Nalədən gizlənən əhvalımı neydən xəbər al
Məni məndən ayıran halımı meydən xəbər al

Güzgü könlüm niyə sındı daş ürəklərdən sor
Quş uçanda niyə batdı qana, leydən xəbər al

Yıxılıb durmağıma baxma, sınıq pəncərəyəm
Ev yıxıldı, duvar uçdu niyə?! Peydən xəbər al

Tutulubdur ürəyim daxmadakı kölgə kimi
Günəşin oynaqını güllü güneydən xəbər al

Hər nə gəldi başıma bilmədim hardan gəldi
Qıç ki pambıqla daşı seçmədi keydən xəbər al

Lalənin də qarışb qırmızı göz bəxi qana
Dili gəlmirsə sözə qanlı gileydən xəbər al

Mərd ayaq üstə duranmaz ki, dağı dağ əridir
Dizi üstə yerə çökmək nədi heydən xəbər al

Qal ürəklərdə yaşa yaz ya da qış, getməlisən
Inamın yoxdusa fərvərdinə, deyən xəbər al

Dedim ay dağ dayaq ol sevgimə dağ söylədi eyyy
Susdu (Fəryad)ıma səs vermədi eydən xəbər al.

Ərdəbil 82/6/9 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.16 Ala qarğa

Min il yaşasa zillət içində ala qarğa
Sanmam ki ürəklərdə qalarğı qala qarğa

Bir an yaşamaq, min il ölümdə yaşamaq yox
Azadlığı kaş dalğadan ilham ala qarğa

Əl tək qanadın gör nə açır quşlar uçanda
Sankı çevirirlər sənə göydən ala, qarğa

Quzğunlar ara ay sarı bülbül nə gəzirsən?
Qan qaynağıdır burda çıxartmaz bala qarğa

Azad yaşamaq, az yaşamaq, naz yaşamaqdır
Qartaldan əyər anlasa qalmaz dala qarğa

Bir yerdə ki hammı gözü satmış çəlik almış
Var qorxu qaranquşları gözdən sala qarğa

Gah bağda gəzir gah dolanır zir- zibil içrə
Sən düşmə könül düşsə də haldan hala qarğa

Bilməm nədi bu, quşdu ya da göydə uçan heç
Bir an mıxa döydü daha bir an nala qarğa

Bayquşlarılan qol- boyun et ancaq, ilahı,
Qıyma yaralı durnanı tez- tez çala qarğa

Aydın səhərin üz- gözünü sən qoru (Fəryad)
Çal- çal gecəsi əysə boyun çalçala qarğa.

Ərdəbil 82/7/1 Əsəd nikfəl "Fəryad"

0.17 Göz var işıq yox

Gəl oxşayaq gülə güllükdə jalədən gizlin
Gülə- gülə saralaq odlu nalədən gizlin

Yerə düşəndə də göydən yamaclara səpilək
Ölək, dirilməyə xatir şəlalədən gizlin

Gərəkdir alnı açıq dalğalar kimi yaşayaq
Bu alnımızda yazılmış həvalədən gizlin

Alovlu sözlərilən gəl gedək dodaq dodağa
Öluncə keflənək ancaq, piyalədən gizlin

Günəş də bizlərə göz versə ay işıq verməz
Ekiz tay ulduzum ol parla halədən gizlin

Yanır, qana boyanır dağ içində səssizlər
Çıraq çılçılədən, lalə lalədən gizlin

Inan gözümdəki (Fəryad) dərd naməsidir
Bu sirri sən oxu sən bil risalədən gizlin.

Ərdəbil 82/7/5 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.18 Gizlin ax vay

Hər neçə quş vurdular bizdən sayın gizlətdilər
Ovçular ox atdılar ancaq yayın gizlətdilər

Bildilər ki xonça sındı, buxça getdi taxçaya
Süfrədən çərşənbələr, bayram payın gizlətdilər

Gördülər ki gözlərim ay tək dananmır gördüyün
Bir tayın yandırdılarsa bir tayın gizlətdilər

Vurdular hər kəs dilə gəldi, dönüb əl çaldılar
Nay nay içrə əhli dərdin ax- vayın gizlətdilər

Qorxdular ki göz yaşı gözdən düşə mirvarı tək
Dalğanın sahil döşündə nay- nayın gizlətdilər

Qarğalar nərgis yatan gülşəndə qar- qar yağdılar
Baxçada sızgın yelin də lay- layın gizlətdilər

Üzdən ahu daldan ancaq qurda bənzər çoxları
Güzgülərdə bunların çirkin tayın gizlətdilər

Boş təbil tək bəski yersiz dil töküb hay saldılar
(Fəryad)ın da tar kimin odlu hayın gizlətdilər.

Ərdəbil 82/7/10 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.19 Ağzımı açma

Bir sözəm yandıgıca köz- köz özümdən süzürəm
Bir dağam coşduğuca odlu gözümdən süzürəm

Bir saat tək bilə bilməm ki niyə yol gedirəm
Addım- addım nə deyim ancaq özümdən süzürəm

Qanlı tel bir taram aydınlıq uman aynalara
Pərdə- pərdə dilə gəldikcə sözümdən süzürəm

Yasda da, toyda da şam tək yanıram mən qaragün
Dözürəm hər oda dözdükcə dözümdən süzürəm

Odlu bir (Fəryad)a bənzər gözümlün hər baxışı
Ağzımı açma ki səssizcə közümdən süzürəm.

Ərdəbil 82/11/1 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.20 Hörümçək toru

Adı batmış tarımın yandı dili batdı səsi
Nə qədər silkələdim vermədi hay batdı səsi

Tel bə tel yoldu saçın tökdü hörümçək yoluna
Tozlu bir taxçada şeytan toruna satdı səsi

Əl yetirsəydim ona dindirəcəkdim ürəyin
Nə mənə əlləri çatdı nə sənə çatdı səsi

Tar gələndə dilə oynarsa gəlinlər, qızlar
Göz giləmdə yaşı bilməm nədən oynatdı səsi

Tar da gördü səsi çıxsə dili kökdən çıxacaq
Tutdu hop tutmadı bir dəm hələlik atdı səsi

Atdım əl pərdəsinə dırnağıma qan doldu
Pərdə- pərdə ürəyimdə qanı qaynatdı səsi

Öldü tar sinəmin üstündə yetim qaldı simi
Başladı vay- şüvənə ağladı ağlatdı səsi

Bir sınıq tar kimi (Fəryad) elədim dinlə: məni
Dinmədi susdu bu susqunluğu dığlatdı məni.

Ərdəbil 83/2/2 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.21 Bilməm nə deyim

Nə deyim, ax nə deyim, gözə qaşdan nə deyim
Sən də döndün daşa bilməm, daşa daşdan nə deyim

Hey daşır çırpçalanır, həsrəti əmlək quzunun
Bir sağılmış qoyuna, daşa daşdan nə deyim

Ürəyim doldu, qəmim daşdı, yuxum islandı
Yuxusuz gözlərimə, bir belə yaşdan nə deyim

Qaşa xatir üzüyüm, ağzın açır hər gələmə
Qaş- gözün atmadadır qaş, belə qaşdan nə deyim

Sel də olsam, daşa dəydikcə başım parçalanır
Ayaq altında qalan daşlara, başdan nə deyim

Savaşırılar küçəmizdə, biri kərdır biri kor
Bu eşitmir o da görmür bu savaşdaş nə deyim

Daş çörəkdən çıxır, evimizdə çörək də daşdan
Belə qismətdən o daşdan bu, lavaşdan nə deyim

Biri azdır, biri çoxdur, biri acdır, biri tox
Yağlı boşqablara bilməm yavan aşdan nə deyim

Sukut iftarını (Fəryad)ilə istirdim açam,
Ağzımı açcaq azan verdi obaşdan nə deyim.

Ərdəbil 83/3/6 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.22 Qoca subay söz

Nə ay günəşdi, nə bir ulduz aydı şerimdə
Nə yaz yazıqdı, nə qış odlu yaydı şerimdə

Kaman kamandı, ox oxdu, bəla bələdi, su su
Nə əyri düz, nə də ax- vay oxaydı şerimdə

Tacım əlimdisə təxtim tikanlı bəxtimdir
Hayan bilir ki, hayanlar saraydı şerimdə

Apardı sel Saranı mahnadır ki, ölməyə səs
Sazın döşündə axan mahnı, çaydı şerimdə

Mənim sinəmdəki odlar əkilməmiş göyərir
Qəzəl- qəzəl qoca sözlər subaydı şerimdə

Şirinlik umma sözümdən ki, daddığım acıdır
İçim- içim acılıq dadlı paydı şerimdə

Bir anda min dəli duyğu içimdə sancı çəkir
Çəkən bilir ki bir an, doqquz aydı şerimdə

Bulud dalında səsim bir günəş kimi tutulub
Bu kölgələr ki, görürsən haraydı şerimdə

Eşitdi (Fəryad)ımı bir gecə qonum- qonşu
Bütün şəhər bilir indi nə haydı şerimdə.

Ərdəbil 83/8/10 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.23 Dan ulduzum

Doymayıb səndən gözüüm, qal batma ay dan ulduzum
Dadlı bax məndən, məni al batma ay dan ulduzum

Görmürəm sənsiz məni aç gözlərin can ver mənə
Yatma tezdır kipriyin çal batma ay dan ulduzum

Sən yayılcaq göylərə sübh eylədi ağzın şirin
Bax, buludlardan yağır bal, batma ay dan ulduzum

Gec gəlib tez getmə ay ulduzların son elçisi
Dəstə gül bağla gətir hal, batma ay dan ulduzum

Bir qaranlıq daxmadır könlüm itirmiş qibləsin
Kəbəm ol görsən, işıq sal batma ay dan ulduzum

Göydə göyçək görsənirsən yandırırısan aşiqi
Al yanaqda sanki bir xal batma ay dan ulduzum

Qal bir az da həm yetişsin həm şirinləşsin dilim
Yoxsa söz- söhbət qalar kal batma ay dan ulduzum

Ildırım tək göylərə imza vur ad yaz, sonra get
Qanlı bir (Fəryad)ilə lal batma ay dan ulduzum.

Ərdəbil 84/1/26 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.24 Kim kimədi

Ey qələm tülkünə gəl şir eləyək kim kimədi
Bir çürük taxtanı şəmşir eləyək kim kimədi

Lal zülümlər ələm etdi ölümü elm adına
Biz də gəl lal zəbəri zir eləyək kim kimədi

Axirət nisyədi dünyadə hamı nəqdi gəzir
Bu hesablan ikini bir eləyək kim kimədi

İndiki qədri bilən yoxdu qızıl gül ya tikan
Dəm bə dəm yel kimi təğyir eləyək kim kimədi

Quşu azad eləyəyib göyləri ancaq qurudaq
Qanadı uçmağa zəncir eləyək kim kimədi

Yağlı olsa yuxumuz öz kasamızdan danışaq
Yavanın qonşuya təbir eləyək kim kimədi

Min ürəkdən qan alıb bir damar ehsan eləyək
Zülmilə xalqı nəməkgir eləyək kim kimədi

Tez gələk imlamız olsa kilasa bist aparaq
Min kitab inşaada təxir eləyək kim kimədi

Az yaşa naz yaşa təfsirini kimdir oxuya
Sərfəli süfrəni təfsir eləyək kim kimədi

Günəşin yerdə qıçın bağlasalar gör nə çəkər,
Ruh (Fəryad)ı zəmingir eləyək kim kimədi.

Ərdəbil 86/1/10 Əsəd nikfəl "Fəryad"

0.25 Kəsmə şikəstə namaz

Günəşlə qol- boyun ollam duman aman versə
Özümdə doğrula billəm güman aman versə

Yazın qonaqlıq ayın, quşların hayın- harayın
Atüşkədən xəbər allam boran aman versə

Sinəmdə quylanan arzım açar qızıl çətrin
Dəfinə üstünə çökmüş ilan aman versə

Baxış danışsa inam doğrular, dilək dil açar
Dili ağızda qurutmuş yalan aman versə

Dilim ki, var deyə billəm aşiq çal öz havamı
Məni öz istəyinə oynadan aman versə

Sinəmdə kəsmə namazın qılar şikəstə sazım
Qəza- qədər uzaq olsa zaman aman versə

Dadar sükutu qaranlıqda çırpınan (Fəryad)
Boğuntudan ucalan dad- aman, aman versə.

Ərdəbil 86/1/15 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.26 Çərşənbə payı

Ürəyim versə bir kəlmə əyər hay sözümə
Yeri vardır desələr vay özümə, vay sözümə

Yam yaşıl yaz nəfəsin canda qonaq saxlamasa
Quru çərşənbə kimi kim verəcək pay sözümə?

Zəxmə- zəxmə günəşin tellərinə verməsə səs
Ulduz- ulduz qulaq asmaz gecələr ay sözümə

Bir dəniz qucağın açmasa yol yorğununa
Ağlaya- ağlaya atmaz özünü çay sözümə

Bir beşik tək inamın körpəsini yırgalasa
Çalacaqdır zamanın torpağı lay- lay sözümə

Min günəş istiliyin yaymasa can kövşəninə
Yalvara- yalvara yaxmaz baxışın yay sözümə

Lal baxışlar mənə qaqqıldadı dedim; ey-y-y
Döndü (Fəryad)ə gözüm ağladı hay- hay sözümə.

Ərdəbil 86/10/2 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.27 Mən də sən də

Çox dənizlər boğmuşam bir damcı tufandan sarı
Min qəzəl öldürmüşəm bir kəlmə qan- qandan sarı

Ta səni sən tək yazam, sən tək yayam öz şerimə
Zövqümə tor qurmuşam söz adlı ceyrandan sarı

Bir gecə bir an səni gördüm içimdə ay kimi
Bir ömürdür can verir ruhum o, bir andan sarı

Düzdür ellər söylədi hər aşiqin dövranı var
Tər təmizdir eşq, çirkinlətmə dövrandan sarı

Mən də döndüm sən də döndün mən qana sən xəncərə
Mən yazıq səndən sarı, sən bəxtəvər qandan sarı

Şəmə söylə can nədir pərvanəyə bax öl, əri
Baş əyirsən, yaş tökürsən bir quru candan sarı

Min dilək(Fəryad)ı min dərdi satarlar bir ada
Bir ürək çırpınmasa hər yerdə vücudandan sarı.

Ərdəbil 86/10/10 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.28 Yam yaşıl

Varlıq yenə təbiətə can verdi yam yaşıl
Mən də gərək bu şəri yazanda yazam yaşıl

Gəl- get dolub ürəklərə gömgöydü sevgilər
Gözlər tamam yaşıldı baxışlar tamam yaşıl

Hər yer salam- kalamdı yer- göy fərəhlənir
Dildə salam yaşıldı, dodaqda kalam yaşıl

Əllər çalır, ürək oxuyur, gözlər oynayır
Mən də gərək bu mərəkədən pay alam yaşıl

Mənki qulubəna ətəyindən yapışmışam
Həvvel deyəndə hal, gərək hallanam yaşıl

Cismimdən öncə ruhuma lazımdı toz tökəm
Ruhum yaşıl geyinməyə mən olmaram yaşıl

Mənlə yaşıllığın dadını duydu ruzgar
Yurdum- yuvam yaşıldı mənim, el- obam yaşıl

Mənlilik deyil yaşıl yaşamaqdan əl üzürəm,
Çün ki atam yaşıl yaşayıbdır, anam yaşıl

Od var cəhənnəmin odudur, od var eşq odu
Yansam da el yolunda gərəkdir yanam yaşıl

Qıpqırmızı gül oldu mənim sapsarı üzüm
(Fəryad)ə bax ki, rəngi ağapbaqdı yamyaşıl.

Ərdəbil 87 Əsəd nikfal "Fəryad"bahar

0.29 Neçəyə

Ay ağa: bir baxım ulduzlu sədaqət neçəyə?
Bir qələm atifə, bir şaxə məhəbbət neçəyə?

Nə tükanda, nə bazarda nə şəhərdə tapılır
Sən də vardırısa denən yaxşı ədalət neçəyə?

Bütün alverdə yalandan dedilər əsldi bu
Düzü var səndə əyər söylə həqiqət neçəyə?

Yer- göyü saldım ayaqdan sənə çatdı gümanım
Bir günəş çoxdusa bir zərrə sədaqət neçəyə?

Moc tək çox yumuşaqdır ürəyim dəymə, sınar
Bundan ötrü gəzirəm sahili hörmət neçəyə?

Bahalıqdır demə, bir bəli ver al min ləli
Onda bilməzsən ədalət neçəyə ət neçəyə?

Nə alan var nə satan, bir kəs onun tutmur adın
Gözdə bilmir ki, nəcabət neçə qeyrət neçəyə?

Məndəki mənliyimi izzəti nəfsim yaşadır
Ölərəm çatmasa (Fəryad)ıma izzət neçəyə?

Ərdəbil 87/2/14 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.30 Bir küzə oxay

Duzlu bir həncərəyəm dadlı haraydan de mənə
Bağlı bir pəncərəyəm çöldəki haydan de mənə

Bir içim nay- naya həsrətdi susuz dil- dodağım
Bir az, az ağla, bir az, az dədə vaydan de mənə

Nəfəsi xonçaya doldur qurumuş bir ağacam
Odlu çərşənbə qatışdır yelə paydan de mənə

Sevgidən kürsü quraq mən danışım sən qulaq as
Bir baxış isti çörəkdən, acı çaydan de mənə

Balama qurban inəklər, balama qurban özüm
Sal yada Xan nənəni lay bala laydan de mənə

Qızların çəşmə başında saçını hörməkdən
Ya cavanlar güləşən çimməli çaydan de mənə

Qayıdanda kişilər evə çöldən xəstə, susuz
Bir qadın atıfə bir küzə oxaydan de mənə

Sağ- sola baxma ki, düz yol səni yarə yetirər
Nə o taydan danış ay göz, nə bu taydan de mənə

Aşığın son sözü ay dad aman ay dədə çatar
Sən də (Fəryad)ə bax öyrən aman aydan de mənə.

Ərdəbil 87/2/12 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.31 Dolan sənsizliyi

Süzdü kəlmə- kəlmə tamsındım yaman sənsizliyi
Şərimə zəhridi doldurdu zaman sənsizliyi

Hər qədəmdə dizlərim əsməzdi yarpaqlar kimi
Bir ağır yük tək çəkə bilsəydi can sənsizliyi

Laxta- laxta yol kəsibdir qəlbimi dildən salıb
Dərdə düşməzdim qana bilsəydi qan sənsizliyi

Heç bilirsən gün niyə görmür günü ağlar keçir?
Pərdə çəkmiş dağların üstə duman sənsizliyi

Söz çıxardar kölgələr sənsiz dolansam küçəni
Gər inanmırsan mənimlə bir dolan sənsizliyi

Min varaq sənsizliyə yandım cavabın almadım
Düz deyirsənsə özün ver imtahan sənsizliyi

Intizarın şövqü çoxdur məndə, qaldım ölmədim
Göy də izzətdən düşər çəksə bir an sənsizliyi

Bir acı çaydır bu dünya nə dadı var nə duzu
Min araz ağlar içən bir istəkan sənsizliyi

Bir yuxudur sanki (Fəryad)ım çıxır çıxmır səsim
Kaş ayılıydım olaydı kaş, yalan sənsizliyi.

Ərdəbil 87/2/21 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.32 Nə düşməndi bu dost

Duyğumun hər nə qədər var mənə dəysin qadası
Axı dostumdu mənim düşməyə dəysin qadası

Öz içində yanır ancaq, çölə şənlik calayır
Ürəyimdir ki, günəşdir çənə dəysin qadası

Quşu aldatdı tora saldı nə düşməndi bu dost
Oxların, daşların allah, dənə dəysin qadası

Dəstə- dəstə gülü qurban dərərəm göz yaşına
Səssiz ağlar bulağın susənə dəysin qadası

Ay yalançı demə nəfsin qolunu bağlamışam
Tərsə divin də yalansa, sənə dəysin qadası

Daş dəyəndə sənə şeytan desə ax- vay nə əcəb
Gərək əhrimənin əhrimənə dəysin qadası.

Ərdəbil 87/2/29 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.33 Məni söndürmə

Məni söndürmə çıraqlar qonağımdır bu gecə
Külə basdırma ocaqlar qonağımdır bu gecə

Daş ürəklərdən uzaq saxla mənim baş- gözümlü
Güzgüdən güzgü qonaqlar qonağımdır bu gecə

Tök üzə halımı gizlətmə pərişanlığımı
Üstümü örtmə daraqlar qonağımdır bu gecə

Bir diləm bağlama lallıqda məni qoy dolanım
Yerimi rahla dodaqlar qonağımdır bu gecə

Qaş- qabaq sallama göydən yerə novdan buzu tək
Min günəş gözlü yanaqlar qonağımdır bu gecə

Durna- durna gözümlə qondu ötən xatirələr
Bu yaxınlıqda uzaqlar qonağımdır bu gecə

Dum duru ləhcə, sərin nəğmə, susuz şerimə qat
Lil nəfəs çəkmə bulaqlar qonağımdır bu gecə

Gecə bağrında şafaq tək göz açan (Fəryad)a bax
Yuxuya yer sal oyaqlar qonağımdır bu gecə.

Ərdəbil 87/3/6 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.34 Nağıl

Sözü vardır ki, qonaqlıq verəcək ay küçəmizdə
Ulduz- ulduz qapılarda salacaq hay küçəmizdə

Sözü vardır ki, səfərdən gələcək buxçası əldə
Xonçası başda günəş paylayacaq pay küçəmizdə

Sözü vardır ki sərin yel əsəcək nəğmə dilində
Nəfəsi dolduracaq tellərə nay- nay küçəmizdə

Sözü vardır gələcək şənbədə çərşənbə donunda
Olacaq payızımız, yaz, qışımız yay küçəmizdə

Sözü vardır ki, qızılgül gələcək elçi, qızıl yox
Arzılar əl açacaq, oynayacaq ay küçəmizdə

Saatın zəngi oyandı mənə tez- tez dedi yatma
Bu şirinlikləri baldan da şirin yay küçəmizdə

Bir yuxuymuş dedim ey vay belə sözlər ki var imiş
Göz yaşım döndü qana axdı acı çay küçəmizdə

Düşdü göydən neçə alma biri (Fəryad)ıma çatdı
Biri kal çıxdı biri ağladı hay- hay küçəmizdə.

Ərdəbil 87/3/8 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.35 Qan pərdəsi

Yox- yox qaşın diliyəm yar dilindəyəm
Bilməm yox dilində ya da var dilindəyəm

Tarda batır səsim nəfəsim teldə güllənir
Bir an telin dilində bir an tar dilindəyəm

Bir kəlməyəm ki öz qabığımdan çıxan kimi,
Qan pərdəsində dillənirəm nar dilindəyəm

Bir ömrüdür zaman boğazımdan tutub sıxır
Mənlik deyil dilim uzanır dar dilindəyəm

Baxma ki donmuşam bulaq ollam günəş sözlün,
Çöldən çölə axıb yayaram qar dilindəyəm

Öz qəlbinin qanında boğulmuş şafaq kimi
Son (Fəryad)ım gedir göyə divar dilindəyəm.

Ərdəbil 87/4/6 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.36 Bəs kim biləcək

Gözümdən süzdü ulduzlar nə ay bildin nə sən bildin
Dilimdən axdı həsrətlər nə çay bildi nə sən bildin

Nəfəs gəldi yerə ancaq nə gül bitdi nə də sevgi
Alışdı yandı çərşənbə nə pay bildi nə sən bildin
Kimin dərdin bilir kimlər?! Belə səssiz xəzan oldum
Həyat adlı qəbir içrə dirikən basdırıldım mən
Canım içrə canım çıxdı, nə vay bildi nə sən bildin

Deim day bəsdir ay ulduz, duzumda yoxdu dad sənsiz
Nə duz qaldı, nə dad qldı, nə day bildi nə sən bildin

Belə ehmal çığırdım mən, kağız yandı, qələm sındı
Qəzəllər gəldi (Fəryad)ə nə hay bildi nə sən bildin.

Ərdəbil 87/9/20 Əsəd nikfəl "Fəryad"

0.37 Bayram payı

Odlanmaq imiş eşqdə ulduzların payı
Bir xonça niskil imiş adamsızların payı

Yel tək qanadlanıb buludun üz- gözün silək
Ay can verər verilməsə ulduzların payı

Çox yerdə var ilan göyərir gül göyərmədən
Dağ- daş solar göyərməsə yapızların payı

Bayram gələndə bal kimi gözlər şirinləşər
Yaddan çıxar acı söz olar duzların payı

Çərşənbə gəlsə süfrələri sin, bəzər bütün
Od yansa şam kimi əriyər buzların payı

Sevda səsi, sazın sözü, sevmək, sevim, sevinc
Bunlardan olmadı biri yalqızların payı

tiki b gözü n qapıya pay gələ könül Çoxlar
Sən də bu şeri yaz, atasız qızların payı.

Ərdəbil 87/22/20 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.38 Çox az

Zövqümü islatdı qıtlıqda nazın bir damcısı
Şaiəm bəsdir mənə bir az yazın bir damcısı

Bir qanad vurmaqla allam göyləri ağuşımə
Üstümə qonsa qəfəsdə pərvazın bir damcısı

Dəryada quşlar, balıqlar göydə hal eylər bütün
Döş- döşə qoysa mənimlə bir sazın bir damcısı

Göz gülər saz səs verər, səs güllənər, dil güllənər
Lallığa bir an yayılsa avazın bir damcısı

Söz də bir siqar kimi yandıqca qıssalsın gərək
Odlu tufanlar göyərdər icazın bir damcısı

Çox- çox az eşqim, çox az da gizlin ahım var mənim
Qanlı dəryalar boğar bu, çox azın bir damcısı

Olmaz- olmaz söyləmə pürçüm tapar bizdən rəqib
Öldürər (Fəryad)ı olmaz olmazın bir damcısı.

Ərdəbil 88/1/19 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.39 Qənim

Mənə bir özgəsi yox, nazlı yar qənim çıxdı
Ürəkdə bəslədiyim duyğular qənim çıxdı

Canım qurtardı qəfəsdə, göyərdi balu pərim
Yaşıl qanadlarıma son bahar qənim çıxdı

Yox əllə aldım ələ, hər nə vardı hər gözdə
Şirin bu al vberimə hər nə var qənim çıxdı

Tarı da bağrıma basdım sinəmdə döndü oxa
Sızıldayan səsimə qanlı tar qənim çıxdı

Dolaşdı boynuma dar tək nəfəs yolun kəsdi
Mənə nə yar, nə də divar damar qənim çıxdı

Dilində bəslədi eşqi əlində öldürdü
Sənə belə deyim; eşqə şuar qənim çıxdı

Dedim dadı yayılar ruzgarə (Fəryad)ın
Yayılmadı canıma ruzgar qənim çıxdı.

Ərdəbil 87/1/21 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.40 Durum gedim

Bu tayda süfrə açıldıqca dad məni çağırır
O tayda şer yayıldıqca ad məni çağırır

Bu tayda bir hələlik qüdrətin qızıl boğazı
O tayda torpaq olan Keyqubad məni çağırır

Ağır iradəmi pambıq kimi oda çəkmə
Bir eşq vardı ki orda polad məni çağırır

Məni aparma bağa neylirəm adı ya yadı
Qəfəsdə bir qana batmış qanad məni çağırır

Acı düzün qadasın alsa aynalı könlüm
Şirin yalanlara qarşı, inad məni çağırır

Bahar coşur qəzəlimdən yaşıllığın nəfəsi,
Çəkir xəzəllərin altında dad məni çağırır

Tanış gəlir mənə (Fəryad)ı kim adamsızdır?
Durum gedim ki, tanış çıxdı yad məni çağırır.

Ərdəbil 88/1/21 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.41 Təkcə siqar

Gül açanda baxışım xar tanış çıxdı mənə
Dil açanda boğazım dar tanış çıxdı mənə

Səndə itməkdən üçün çıxdım özümdən qırağa
Hər qədəmdə neçə divar tanış çıxdı mənə

Sən gələndə adımı pozdular sənsizlikdən
Söz gələndə yenə amar tanış çıxdı mənə

Acı ömrüm kimi yandıqca güdəldi nəfəsi
Təkcə bu şəhridə siqar tanış çıxdı mənə

Dərdimi gizlədərəm nay nayın altında dedim
Bara qoydum özümü tar tanış çıxdı mənə

Çox xəbərdə dedilər istəməli şairidi
Mən öləndən sora əxbar tanış çıxdı mənə

Elin içrə daha tumarı pozuldu dedilər
Doldu (Fəryad)ilə tumar tanış çıxdı mənə.

Ərdəbil 88/1/23 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.42 Parça- parça arzı

Nəfəs çəkəndə haraylar boğaz- boğaz biçilir
Oraq- oraq sazağın əllərində yaz biçilir

Qəfəs- qəfəs yumulanda qanad ümid kəsilir
Qanad- qanad kəsiləndə ümid boğaz biçilir

Bitəndə nazlı baxışlar oxun gözü götümür
Gözün yumur açır ağzın, baxışda naz biçilir

Belə əkinçiliyi bilmirəm kim öyrətdi?
Ki, odlı söz əkilir sinəm üstə saz biçilir

Sınıq ürəklərə bir kimsə üz dolandırır
Yavaş- yavaş eləbil qiblədən namaz biçilir

Görəndə elçini qızlarda arzı parçalanır
Boğazlarında bə- bə...li cahaz- cahaz biçilir

Boğur yanaqlarımı parça- parça gözdəki sel
Xana deyən sarağın əyninə araz biçilir

Nədəndi bu yaralı (Fəryad)ın uca boyuna
Qanad qəvarəsi çoxdandı ki, çox az biçilir.

Ərdəbil 88/2/9 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.43 Nə deyim

Mənimlə özgəliyə başlayanda sən nə deyim?
Sən olmasan mənə məndən bəhanə mən nə deyim?

İçim dolur boşalır, gözlərim gülür danışır
Danışdıranda məni dağlar üstə çən, nə deyim?

Biri demir ürəyim dağ kimi qara bürünüb
Hamı deyir başına düşməyibdi dən nə deyim?

Bu dünyada qəribəm heç baxış məni tanımır
Kəfən- kəfən mənə göndər bir ağ vətən nə deyim?

Cana gələndə canım başlayanda son səfəri
Mənimlə olmasa yol yoldaşı kəfən nə deyim?

Özüm ki, istəmirəm (Fəryad)ım çölə tökülə
Dağılsa şərimə dərdim, desə denən, nə deyim?

Ərdəbil 88/5/13 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.44 Hər ikisi

Mənim canım mənim eşqim xumardı hər ikisi
Sənin gözün, sənin arzın bahardı hər ikisi

Yaman gözün dili yansın mənə ölüm, sənə söz
Mən olmasaydım üzərlik çıxardı hər ikisi

Belə qulaqlarımı doldurubdu sənsizlik,
Ki söz eşitməsələr küsməkardı hər ikisi

Yumanda gözlərini eybim örtülür bir-bir
Abır tökən küçələrçün duvardı hər ikisi

Ya özgəliklə qoşul qaç, ya da qoşul özünə
Nə bəllidir udacaq, qumardı hər ikisi

Amandı özgələrə yalvarıb ağız açma
Göz istəsən ya da can, məndə vardı hər ikisi

Mənim bir odlu sinəm var bir az da (Fəryad)ım
Məni sevənlər üçün yadgardı hər ikisi.

Ərdəbil 88/5/25 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.45 Bəxtim

Bir ox kimi sinəmdə becərdir yara bəxtim
Yazda qışa bax, ağ günə çatmış qara bəxtim

Ceyran kimi bir an gözümə dəydi sovuşdu
Dağ- daş özü də bilmədi getdi hara bəxtim

Yavardım ona gəlmədi vaxtında, yubandı
Döndərdi yaşıl ruhumu qanlı nara bəxtim

Kardan düşüb indi ürəyim bir para heçdi
Peşmanlasa da gəlsə də gəlməz kara bəxtim

Kaş zəlzələ tək hər uca divarı yıxaydı
Kölgə kimi yıxmaydı özün divara bəxtim

Nə sinəsi vardır mənə baş yoldaşı olsun
Nə əlləri vardır verə bir səs tara bəxtim

Yay yazda da əynin soyunub şaxta geyindi
Bar vermədi (Fəryad)ımı qoydu bara bəxtim.

Ərdəbil 88/8/17 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.46 Arxasız

Baxma üzüm gəzib dolanır bəxtəvər kimin
Qəmlər içimdə nəre çəkir lov xəbər kimin

Bir damcı dadmışam dil ucu sevgi təklifin
Bir ömrdür ki, ağzım olubdur zəhər kimin

Mürdabə düşmüşəm kəsilibdir nəfəs yolum
Hərzə ələf içir boğazım, təşnələr kimin

Axdıqca gözlərim tutulur od tutur canım
Təqdirə bax ki əyləşib alnımda tər kimin

Yollar darıxdı ancaq intizar darıxmadı
Həsərət bitib sinəmdə adamsız şəhər kimin

Kaş varlığım üzərlik olub hay salıb yana
Sənsizliyin çıxarda gözün bədnəzər kimin

Eylər gəlib, gedən qara tapdaq bu küçədə
Alçaq tikilsə mən kimi divarı hər kimin

(Fəryad)ım arxasızdı siz allah unutmayın
Son yoldaşım durub qapıda son səfər kimin.

Ərdəbil 88/8/24 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.47 Cəhənnəm tökülür

Dənsizlik dolubdur duru aşıma
Düğün çatılıbdır çatma qaşıma
Bir damcı da sevgi yağmır başıma
Mahnı yağa- yağa, tar yağa- yağa.

Sinəm kağız oldu, ox qələm oldu
Hər yerə üz qoydum qəm ələm oldu
Təbiətdən payım daşkələm oldu
Heyva yağa- yağa, nar yağa- yağa.

Bülbül tək oxudum bağda beş on- gün
Sonra qanadıma vurdular düğün
İndi bir qəfəs də yoxdu mənimçün
Bahar yağa- yağa, bar yağa- yağa.

Qürbət səsi gəlir yardan, diyardan
Yaz dərə bilmirəm bağdan, bahardan
Yarsız dolanıram damdan, divardan
Sevgi yağa- yağa, yar yağa- yağa.

Nəfəs boğazımı yaman sıxıbdır
Ölüm dura- dura məni yıxıbdır
Yaşayış mənimçün yoxa çıxıbdır
Varlıq yağa- yağa, var yağa- yağa.

(Fəryad)ım od kimi çıxır içimdən
Yer, göy qış içində, od içində mən
Cəhənnəm tökülür üstümə göydən
Yağış yağa- yağa, qar yağa- yağa.

Ərdəbil 88/9/4 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.48 Mən öləndən sonra

Bilirəm rəhmə gələr yar mən öləndən sonra
Pərdə- pərdə açılar tar mən öləndən sonra

Hələ hey rəngi atır, hey saralır, hey bozarır
Bilirəm bar gətirər bağ mən öləndən sonra

Bir baxım ulduz üçün bir ömür aysız yaşadım
Gün çıxar çayda çalıqlar mən öləndən sonra

Tüstü- tüstü dodağım qarnına doldurdu odu
Qorxasan sönməyə siqar mən öləndən sonra

Nara əl vurma amandır hələ daşdır ürəyi
Daşa əl vursan olar nar mən öləndən sonra

Qışda da yağdı alov yer, göyümü yandırdı
Çəkilər üz- gözümə qar mən öləndən sonra

Mənə baxma hara qondum ya ox oldu ya qəfəs
Tapılar quşlara divar mən öləndən sonra

Düzdü dəryadə susuzluqdan ölən bir balıqam
Sel kimi ağlayanım var mən öləndən sonra

Nə qədər var nəfəsim (Fəryad)ımı təngə salar
Boğazımda boğular dar mən öləndən sonra.

Ərdəbil 88/10/27 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.49 Yara şairi

Kim bilir hardadı ruhum haranın şairiyəm?
Mən ürəklərdəki yanqın yaranın şairiyəm

Ayağım yerdədir ancaq baxışım ulduz əkir
Haranın bağlısıyam gör haranın şairiyəm?

Min Muğan Xançobanın dərdi dağılmış sinəmə
Min Araz vardı gözümdə Saranın, şairiyəm

Gecənin yazdım adın rəngi boğuldu kağızın
Üzüm ağdır ki bu bəxti qaranın şairiyəm

Duzlu da olsa səsim bir para baxmır sözümə
Dadlı da olsa sözüm bir paranın şairiyəm

Seldi (Fəryad)ım onun bağlamaq olmaz qolunu
Kim bilir hardadı ruhum haranın şairiyəm?.

Ərdəbil 88/11/12 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.50 Sənsiz

Kök salsa da yaz məndə, çəmənsiz qala sənsiz
Dağlar baş açıb üz- gözü çənsiz qala sənsiz

Gəl körpələri nazla, çətindir atasızlıq
Şer adlı balam zülümdü mənsiz qala sənsiz

Sənsizliyi udmaq acı sözdür yemək olmur
Quşlar da gərək ölsə də dənsiz qala sənsiz

Tək bir başa mən neyləyə billəm tut əlimdən
Nəzr eyləmişəm baş da bədənsiz qala sənsiz

Eşqə ölüm olsun özünü varlığa büksə
Sənsizliyə can versə kəfənsiz qala sənsiz

Nə bir yeri vardır, nə də yurdu yiyəsidir
Dünya, nə rəvadır ki, vətənsiz qala sənsiz

Ulduz yerinə daş səpələr göylərə bir bir
(Fəryad)ım əyər bir gecə sənsiz qala sənsiz.

Ərdəbil 88/12/26 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.51 Kəs ha kəs

Dil açmayan qanadlara göydən qəfəs yağır
Göydən yağan qəfəslərə yerdən nəfəs yağır

Zəncirdən tökülsə də göz- göz qəfəs nə söz?
Yazdan da paxla- paxla göyərmiş qəfəs yağır

Dolmuş qulaqlarım bu yalın şaqqa şaqqıdan
Qanlı qılıncdır yaşayış, kəs ha kəs yağır

Min yol bitsə gül, biri çatmaz boya, başa
Hər bir Sara axır Muğana, min Ərəs yağır

Deylər niyə sınan ürəyin yoxdu bir səsi
Valonki, güzgüdən daşın altında səs yağır

Şair odur ki həm yağa həm də gürüldəyə
(Fəryad)ə yaxşı ki hər ikisindən həvəs yağır.

Ərdəbil 89/4/26 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.52 Bir ağız hava

Dağ- daşa çırpır özün bax, ürəkdən qulaq as
Niyə qalmış aralıqda görəsən çən? qulaq as

Dənizin də baxışında nə su vardır nə də duz
Döşənibdir elə bil ki, yerə kövşən qulaq as

Yuvanın arzısı yolda, balanın ağzı göyə
Dimdiyindən utanan quşlara dən- dən qulaq as

Qəfəsin gözləri dardır, qanadın nəfsi uca
Yerdəki göylərə də göz ucu hərdən qulaq as

Bilmirəm gülməliyəm yoxsa başa taptamalı?
Nə yaman yaxşı olar dost ola düşmən qulaq as

Özümü dərd eləsəm ehsasıma, dərdə düşüm
Bu haraylar ki, verilmiş mənə sənsən qulaq as

Bir nəfəs (Fəryad)ıma bir ağız aydın hava get
Sən oxu mən eşidim, mən alışıq sən qulaq as.

Ərdəbil 89/5/18 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.53 Şirin dərd

Baxma sənsizliyi dünya dolusu qan içirəm
Qan içində qızıl ehsas dolusu can içirəm

Acı da olsa bu sevdə, nə şirindir ağzım
Sənə xatir su kimin dərdimi dərman içirəm

And içəndə sənə and olsun o, aydın adına
Ayə- ayə elə bil ruhuma quran içirəm

Sənə qurban, nə sərın sözdü ki düşmüş dilimə
Sən mənim iç qanımlı mən sənə qurban içirəm

Kəsirəm öz boğazımdan sənə can bəsləyirəm
Bu oğurluqdu məyər xəlq ara böhtan içirəm?

Sahilin bəxtinə bağlanmış ağır bəxtimə bax
Uca bir daş kimi bir ömrüdü tufan içirəm

Hər gecə sübhə kimi (Fəryad)ı bal şərbəti tək
İçirəm, kim bilir ancaq necə heyran içirəm.

Ərdəbil 89/5/20 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.54 Nə tez yubandın sən

Nə tez yubandın sən a nazlım nə tez yubandın sən?
Şikəstə kəsmə boğazlım nə tez yubandın sən?

Ağacların nəfəsi; çayların pıçıltı səsi
Yaşıl qədəmləri yazlım, nə tez yubandın sən?

Azan da dum duru niyyətlə göz tikib saata
Yubandı güzgü namazlım nə tez yubandın sən?

Gözümdə min sara duyğu boğulmağa tələsir
Haraylı, haylı arazlım nə tez yubandın sən?

Qəzəl- qəzəl qurudum öz içimdə dinlə məni
Sədəfli sinəsi sazlım nə tez yubandın sən?

Gəlin məqamlı, Muğam adlı pərdənin bəzəyi
Bayat şiraz avazlım nə tez yubandın sən?

Nə gec tələsdi mənim (Fəryad)ım nə gec dindi
Nə tez darıxdın a nazlım nə tez yubandın sən?.

Ərdəbil 87/5/20 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.55 Susuz söz

Bir sınıq tar kimi çoxdandı ki həysızlamışam
İldırım tək bulud altında harəysızlamışam

Başda xonça biri döymür qapımı ildən ilə
Quru çərşənbə kimi gör necə pəysızlamışam

Biri məndə özünü görmədi yalqız yaşadım
Rəmkə içrə boğulan bir çayam əysızlamışam

Od yağıbdır sinəmə söz əkirəm göz göyərir
Quruyub dil- dodağım çöl kimi çəysızlamışam

Bölgüdə qış mənə çatdı içi boş yaltağa yaz
Bu tay əhsasımı dondurdu o təysızlamışam

Dil quru, göz də susuz şövlə çəkir söz də susuz
Harda var bir sulu bardaq ki oxəysızlamışam?

Gecədi, çöldü, təkəm yox səsimə səs verənim
Dağ da (Fəryad)ımı qaytarmır ahəysızlamışam.

Ərdəbil 81/7/22 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.56 Xəbərsiz

Qəriblik odunda səssiz yanıram
Yandıqca ayrılıq dərdin qanıram
Dənsiz dəyirman tək boş fırlanıram
Tayfadan xəbərsiz, eldən xəbərsiz.

Bir zaman itmişdim eşq həvəsində
İndi boğuluram qəm ərəsində
Qanadım bağlıdır bağ qəfəsində
Gülşəndən xəbərsiz, güldən xəbərsiz
Tayfadan xəbərsiz, eldən xəbərsiz.

Nə həmdərdim var nə də sırdaşım
Nə dodağım gülür nə də göz- qaşım
Səssiz boğur məni axan göz yaşım
Yağışdan xəbərsiz, seldən xəbərsiz
Tayfadan xəbərsiz, eldən xəbərsiz.

Ad yoxdu Fərhaddan şirin sözümdə
Məcnun tək görsənmir Leyla gözümdə
Ancaq, sərgərdanam özüm özümdə
Kövşəndən xəbərsiz, çöldən xəbərsiz
Tayfadan xəbərsiz, eldən xəbərsiz.

Evlər yıxan fəlak bir gün inaddan
Məni ayrı saldı qoldan- qanaddan
Toz basmış tar kimi çıxmışam yaddan
Zəxmədən xəbərsiz, teldən xəbərsiz
Tayfadan xəbərsiz, eldən xəbərsiz.
Rəngimi uduzdum alyanaq kimi
Ayrılıq odunda yandım yağ kimi
Sındım yavaş- yavaş bir daraq kimi
Birçəkdən xəbərsiz, teldən xəbərsiz
Tayfadan xəbərsiz, eldən xəbərsiz.

Ellərə (Fəryad)ım gərək bildirə
Quru yarpaq kimi can verə- verə
Qırıldım budaqdan yıxıldım yerə
Gərmicdən xəbərsiz, yeldən xəbərsiz

Tayfadan xəbərsiz, eldən xəbərsiz.

Ərdəbil 70/7/19 Əsəd nikfal "Fəryad"

0.57 Uca boy kəfən

Elə tovsuzlamışam, çən də çəməndir mən üçün
Köçəri yel kimi qürbət də, vətəndir mən üçün

Gözü kor pəncərələrdən elə qorxubdu gözüüm
Günəşin də gözü aydınsa, çəndir mən üçün

Nə yaman qaldı başım güzgü kimin özgələrə
Daşa baxmaqdan aman yoxdu nədəndir mən üçün?

Dedilər çox uca boydur yaraşır əyninə naz
Biçdilər bilmədilər naz! kəfəndir mən üçün

Başımı saxladı yandırırsa da öz əl- ayağın
Ürəyim baxma ki başsızdı bədəndir mən üçün

O qədər baldan ağı, yardan ilan dənələmişəm
Bir quşam ovçuların da oxu dəndir mən üçün

Saz olub min hava çaldın mən üçün ay havalı,
(Fəryad)ım indi nə səndir, nə də məndir, mən üçün.

Ərdəbil 89/8/9 Əsəd nikfal "Fəryad"